

Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 26. august 2020
(OR. en)

10241/20

**Interinstitutionel sag:
2020/0175(NLE)**

**ACP 76
COASI 98
RELEX 593
WTO 138**

FORSLAG

fra: Jordi AYET PUIGARNAU, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen

modtaget: 13. august 2020

til: Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union

Komm. dok. nr.: COM(2020) 374 final

Vedr.: Forslag til RÅDETS AFGØRELSE om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne i Handelsudvalget, der er nedsat i henhold til den foreløbige partnerskabsaftale mellem Det Europæiske Fællesskab på den ene side og Stillehavslændene på den anden side, i forbindelse med vedtagelsen af Handelsudvalgets forretningsorden og de særlige udvalgs forretningsorden

Hermed følger til delegationerne dokument - COM(2020) 374 final.

Bilag: COM(2020) 374 final

Bruxelles, den 13.8.2020
COM(2020) 374 final

2020/0175 (NLE)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne i Handelsudvalget, der er nedsat i henhold til den foreløbige partnerskabsaftale mellem Det Europæiske Fællesskab på den ene side og Stillehavslændene på den anden side, i forbindelse med vedtagelsen af Handelsudvalgets forretningsorden og de særlige udvalgs forretningsorden

BEGRUNDELSE

1. FORSLAGETS GENSTAND

Dette forslag vedrører en afgørelse om fastlæggelse af den holdning, der skal indtages på Unionens vegne i Handelsudvalget EU-Stillehavslandene, der er nedsat i henhold til den foreløbige partnerskabsaftale mellem Det Europæiske Fællesskab på den ene side og Stillehavslandene på den anden side, i forbindelse med vedtagelsen af Handelsudvalgets forretningsorden og de særlige udvalgs forretningsorden.

2. BAGGRUND FOR FORSLAGET

2.1. Den foreløbige partnerskabsaftale mellem Det Europæiske Fællesskab på den ene side og Stillehavslandene på den anden side

Den 30. juli 2009 undertegnede EU den foreløbige partnerskabsaftale¹, hvori der fastlægges en ramme for en økonomisk partnerskabsaftale ("aftalen") mellem Det Europæiske Fællesskab på den ene side og Stillehavslandene på den anden side.

Papua Ny Guinea har siden den 20. december 2009, Fiji siden den 28. juli 2014, Samoa siden den 31. december 2018 og Salomonøerne siden den 17. maj 2020 midlertidigt anvendt aftalen.

Aftalen har til formål:

- a) at gøre det muligt for Stillehavslandene at drage fordel af den forbedrede markedsadgang, som Unionen tilbyder
- b) at fremme bæredygtig udvikling og Stillehavslandenes gradvise integration i verdensøkonomien
- c) at oprette et frihandelsområde mellem parterne på grundlag af fælles interesser gennem en gradvis liberalisering af handelen under overholdelse af de gældende WTO-regler og princippet om asymmetri, idet der tages hensyn til Stillehavslandenes særlige behov og kapacitetsbegrænsninger, for så vidt angår omfanget af og tidsplanerne for forpligtelserne
- d) at oprette passende tvistbilæggelsesordninger, og
- e) at fastlægge passende institutionelle ordninger.

2.2. Handelsudvalget EU-Stillehavslandene

Handelsudvalget, der består af repræsentanter for EU og Stillehavslandene (Fiji, Papua Ny Guinea, Samoa og Salomonøerne), fastsætter sin forretningsorden og ledes i fællesskab af en repræsentant for EU og en repræsentant for Stillehavslandene. De to medformænd leder møderne på skift. Lederen af et givet møde anses i forbindelse med anvendelsen af denne aftale for at være "fungerende medformand" indtil det øjeblik, hvor det næste møde begynder, og rollen som fungerende medformand overtages af den anden part.

Handelsudvalget behandler alle anliggender, der er nødvendige for gennemførelsen af denne aftale. Ved udførelsen af sine opgaver kan Handelsudvalget a) nedsætte og føre tilsyn med særlige udvalg eller organer, der er nødvendige for aftalens gennemførelse, b) træde sammen til enhver tid efter aftale mellem parterne, c) behandle ethvert spørgsmål, der er omfattet af

¹ Rådets afgørelse af 13. juli 2009 om undertegnelse og midlertidig anvendelse af den foreløbige partnerskabsaftale mellem Det Europæiske Fællesskab på den ene side og Stillehavslandene på den anden side (EUT L 272 af 16.10.2009, s. 1).

aftalen, og træffe passende foranstaltninger til udøvelse af sine funktioner og d) træffe afgørelser eller fremsætte henstillinger i de tilfælde, der er fastsat i aftalen.

Handelsudvalget EU-Stillehavslan­dene uddelegerer bestemte gennemførelses- og beslutningsbeføjelser til de særlige udvalg, navnlig Det Særlige Udvalg for Toldsamarbejde og Oprindelsesregler, jf. de relevante bestemmelser i aftalen.

2.3. Den retsakt, der skal vedtages af Handelsudvalget EU-Stillehavslan­dene

I sidste kvartal af 2020 skal Handelsudvalget EU-Stillehavslan­dene på sit ottende møde vedtage en afgørelse om fastlæggelse af forretningsordenen for Handelsudvalget EU-Stillehavslan­dene og de særlige udvalg ("den påtænkte retsakt").

Formålet med den påtænkte retsakt er at fastsætte de regler, der er bindende for parterne, og hvorefter Handelsudvalget EU-Stillehavslan­dene og de tilknyttede understrukturer, således som disse er fastsat i aftalens bestemmelser (artikel 68), skal organiseres og fungere.

3. DEN HOLDNING, DER SKAL IND­TAGES PÅ UNIONENS VEGNE

I artikel 68 fastsættes det, at Handelsudvalget EU-Stillehavslan­dene fastsætter sin forretningsorden.

Ved den foreslåede rådsafgørelse fastlægges Unionens holdning vedrørende vedtagelsen af forretningsordenen for Handelsudvalget EU-Stillehavslan­dene og de særlige udvalg, og dermed opfyldes EU's forpligtelser i henhold til bestemmelserne i den foreløbige aftale.

Denne holdning baseres på det udkast til afgørelse truffet af Handelsudvalget EU-Stillehavslan­dene, der er knyttet som bilag til udkastet til Rådets afgørelse. Bilaget til afgørelsen truffet af Handelsudvalget EU-Stillehavslan­dene fastlægger kravene til handelsudvalgets rolle og navn, sammensætning og formand, sekretariat, møder, delegationer, dokumenter, korrespondance, dagsorden for møderne, indbydelse af eksperter, referater, afgørelser og anbefalinger, gennemsigtighed, sprog, udgifter, særlige udvalg eller organer og ændringer af forretningsordenen.

4. RETSGRUNDLAG

4.1. Proceduremæssigt retsgrundlag

4.1.1. Principper

I henhold til artikel 218, stk. 9, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) vedtager Rådet afgørelser om "*fastlæggelse af, hvilke holdninger der skal indtages på Unionens vegne i et organ nedsat ved en aftale, når dette organ skal vedtage retsakter, der har retsvirkninger, bortset fra retsakter, der supplerer eller ændrer den institutionelle ramme for aftalen*".

Begrebet "*retsakter, der har retsvirkninger*" omfatter retsakter, der har retsvirkninger i medfør af de folkeretlige regler, der gælder for det pågældende organ. Det omfatter også instrumenter, der ikke har bindende virkning i henhold til folkeretten, men som "*vil kunne få afgørende indflydelse på indholdet af de regler, der vedtages af EU-lovgiver*".

4.1.2. Princippernes anvendelse på det foreliggende tilfælde

Handelsudvalget er et organ, der er nedsat ved den økonomiske partnerskabsaftale.

Den retsakt, som Handelsudvalget EU-Stillehavslan­dene skal vedtage, er en retsakt, der har retsvirkninger. Den påtænkte retsakt får bindende virkning i henhold til folkeretten, jf. aftalens artikel 68.

Den påtænkte retsakt supplerer eller ændrer ikke den institutionelle ramme for aftalen.

Det proceduremæssige retsgrundlag for den foreslåede afgørelse er derfor artikel 218, stk. 9, i TEUF.

4.2. Materielt retsgrundlag

4.2.1. Principper

Det materielle retsgrundlag for en afgørelse i henhold til artikel 218, stk. 9, i TEUF afhænger hovedsagelig af formålet med og indholdet af den påtænkte retsakt, hvortil der skal indtages en holdning på Unionens vegne. Hvis den påtænkte retsakt har et dobbelt formål eller består af to elementer, og det ene af disse formål eller elementer kan bestemmes som det primære, mens det andet kun er sekundært, skal den afgørelse, der vedtages i henhold til artikel 218, stk. 9, i TEUF, have et enkelt materielt retsgrundlag, nemlig det, der kræves af det primære eller fremherskende formål eller element.

4.2.2. Princippernes anvendelse på det foreliggende tilfælde

Det materielle retsgrundlag for EU's afgørelse af 15. februar 2011 om indgåelse af aftalen er artikel 207 i TEUF. Den påtænkte retsakts primære formål og indhold vedrører desuden den fælles handelspolitik. Den påtænkte retsakts genstand vedrører således et område, på hvilket Unionen har ekstern enekompetence i medfør af artikel 3, stk. 2, i TEUF.

Det materielle retsgrundlag for den foreslåede afgørelse er derfor artikel 207, stk. 4, første afsnit, i TEUF.

4.3. Konklusion

Retsgrundlaget for den foreslåede afgørelse bør være artikel 207, stk. 4, første afsnit, sammenholdt med artikel 218, stk. 9, i TEUF.

5. OFFENTLIGGØRELSE AF DEN PÅTÆNKTE RETSAKT

Da den retsakt, der vedtages af Handelsudvalget EU-Stillehavslandene, vedrører gennemførelsen af den økonomiske partnerskabsaftale, bør den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* efter vedtagelsen.

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne i Handelsudvalget, der er nedsat i henhold til den foreløbige partnerskabsaftale mellem Det Europæiske Fællesskab på den ene side og Stillehavslændene på den anden side, i forbindelse med vedtagelsen af Handelsudvalgets forretningsorden og de særlige udvalgs forretningsorden

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 207, stk. 4, første afsnit, sammenholdt med artikel 218, stk. 9,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

1. Den 30. juli 2009 undertegnede Unionen den foreløbige partnerskabsaftale, hvori der fastlægges en ramme for en økonomisk partnerskabsaftale ("aftalen") mellem Det Europæiske Fællesskab på den ene side og Stillehavslændene på den anden side¹. Papua Ny Guinea har siden den 20. december 2009, Fiji siden den 28. juli 2014, Samoa siden den 31. december 2018 og Salomonøerne siden den 17. maj 2020 midlertidigt anvendt aftalen.
2. I aftalens artikel 68 er det fastsat, at Handelsudvalget EU-Stillehavslændene behandler alle spørgsmål, som er nødvendige for gennemførelsen af denne aftale.
3. Artikel 68 bestemmer, at Handelsudvalget EU-Stillehavslændene fastsætter sin forretningsorden og uddelegerer bestemte gennemførelses- og beslutningsbeføjelser til de særlige udvalg som fastsat i de relevante bestemmelser i aftalen.
4. Handelsudvalget EU-Stillehavslændene vil på sit ottende møde vedtage sin egen og de særlige udvalgs forretningsorden.
5. Den Europæiske Union bør fastlægge den holdning, der skal indtages, for så vidt angår vedtagelsen af sådanne forretningsordener —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne på det ottende møde i Handelsudvalget EU-Stillehavslændene, for så vidt angår Handelsudvalgets forretningsorden og de særlige udvalgs forretningsorden, baseres på det udkast til afgørelse truffet af Handelsudvalget EU-Stillehavslændene, der er knyttet som bilag til denne afgørelse.

¹ EUT L 272 af 16.10.2009, s. 1.

Artikel 2

Handelsudvalget EU-Stillehavslandene afgørelse offentliggøres efter vedtagelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

*På Rådets vegne
Formand*